

SODBA SODIŠ?A (tretji senat)

z dne 15. novembra 2012(*)

„Direktiva 77/388/EGS – DDV – Oprostitve – ?len 13(B)(b) – Zakup nepremi?nin in dajanje nepremi?nin v najem – Plavajo?a naprava brez pogonskega sistema, ki je trajno privezana na re?no obrežje – Dajanje v najem plavajo?e naprave in pripadajo?ega pomola, zemljiš?a in vodne površine – Izklju?ni namen, da se plavajo?a naprava trajno uporablja kot restavracija/diskoteka – Enotna storitev“

V zadevi C-532/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Köln (Nem?ija) z odlo?bo z dne 22. septembra 2011, ki je na Sodiš?e prispela 19. oktobra 2011, v postopku

Susanne Leichenich

proti

Ansbertu Peffekovenu,

Ingu Horeisu,

ob udeležbi

**Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft,
Steuerberatungsgesellschaft,**

SODIŠ?E (tretji senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, v funkciji predsednice tretjega senata, K. Lenaerts, E. Juhász (poro?evalec), G. Arestis in J. Malenovský, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Mazák,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. septembra 2012,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za S. Leichenich H. Bister, odvetnik,
- za A. Peffekovena in I. Horeisa A. Funke in R. Lenzen, odvetnika,
- za Dr. Leyh Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft T. Wahlen in S. Schneider, odvetnika,
- za nemško vlado T. Henze in K. Petersen, agenta,

– za Evropsko komisijo C. Soulay in B.-R. Killmann, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 13(B)(b) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med S. Leichenich, lastnico plavajoče naprave, ter A. Peffekovenom in I. Horeisom, njenima davčnima svetovalcema, zaradi obdavčitve z davkom na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) dajanja v najem te plavajoče naprave, ki je trajno privezana na rečno obrežje in se uporablja kot restavracija/diskoteka.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 2 Šeste direktive, ki spada pod naslov II, „Podrožje uporabe“, določa:

„Predmet [DDV] je naslednje:

1. dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo;

[...]“

4 Člen 13 te direktive, naslovljen „Oprostitve na ozemlju države“, v točki B, naslovljeni „Druge oprostitve“, določa:

„Brez poseganja v druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe oprostitvev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, oprostitjo:

[...]

b) lizing [zakup] ali dajanje v najem nepremičnin, razen:

1. nastanitve, kot je opredeljena v zakonodaji držav članic, v hotelskem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, vključno z nastanitvijo v počitniških taborih ali na prostorih, urejenih za taborjenje;

2. dajanja v najem garaž in površin za parkiranje vozil;

3. dajanja v najem stalno instalirane opreme in strojev;

4. najema sefov.

Države članice lahko uporabijo nadaljnje izključitve iz obsega te oprostitve;

[...]"

5 Besedilo zgoraj navedene določbe Šeste direktive je bilo v skoraj nespremenjeni obliki povzeto v členu 135 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1), s katero je bila prenovljena Šesta direktiva in njene poznejše spremembe.

6 Člen 38 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, str. 1), ki spada v pododdelek 10 te uredbe, naslovljen „Dajanje prevoznega sredstva v najem“, določa:

„1. ‚Prevozno sredstvo‘ iz člena 56 in točke (g) prvega odstavka člena 59 Direktive 2006/112/ES vključuje vozila z motorjem ali brez njega ter drugo opremo in naprave, namenjene prevozu oseb ali predmetov iz enega kraja v drugega, ki jih lahko vlečejo ali potiskajo vozila ter so običajno narejeni in dejansko pripravljeni, da se uporabijo za prevoz.

[...]

3. Prevozna sredstva iz odstavka 1 niso vozila, namenjena za stacionarno uporabo, in zabojniki.“

Nemško pravo

7 Člen 4 zakona o prometnem davku (Umsatzsteuergesetz) določa:

„Davka so oproščene naslednje transakcije iz člena 1(1), točka 1, tega zakona:

[...]

12.

a) dajanje v najem in zakup nepremičnin, upravičenja, za katera se uporabljajo določbe civilnega prava v zvezi z nepremičninami, in zemljiška in nepremičninska posest države;

b) omogočanje uporabe nepremičnin in delov nepremičnin, namenjenih posedovanju na podlagi pogodbe ali predpogodbe, ki določa prenos lastništva;

c) ustanovitev, prenos in omogočanje uživanja stvarnih pravic na nepremičninah.

Davka ni oproščen najem sob, ki jih je oddajalec namenil začasni nastanitvi tujcev, najem parkirnih površin, začasni najem kampirnih mest ter najem in zakup strojev in katerihkoli drugih napeljav, ki so del površine, ki se uporablja, tudi če gre za bistveni del nepremičnine.“

8 V skladu z nemškim pravom je nepremičnina – ne glede na njeno uporabo – prostorsko omejena zemljiška parcela, ki je v zemljiškem katastru označena s posebno številko ali pa je vpisana v skladu z zakonom o vodenju zemljiške knjige in o registraciji nepremičnin. Vprašanje, ali je zgradba del nepremičnine, se na celoma presoja v skladu z nacionalno sodno prakso z davčnega področja ob upoštevanju splošnih določb civilnega prava, v tem primeru člena 94 civilnega zakonika, naslovljenega „Bistvene sestavine nepremičnin ali zgradb“, ki v odstavku 1 določa:

„Bistvene sestavine nepremičnine so sestavine, ki so trajno povezane s tlemi, zlasti zgradbe [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

9 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je S. Leichenich leta 1999 z nemško državo, ki jo je zastopal urad za vode in plovne poti (Wasser und Schifffahrtsverwaltung, v nadaljevanju: WSV), sklenila sporazum o uporabi zemljiške parcele na levem bregu reke Ren v bližini mesta Köln in vodne površine, in sicer dela reke, ki pripada temu zemljišču. Na podlagi tega sporazuma je WSV te parcele dal uporabnikom zato, da se plavajoča naprava s pomolom uporablja kot restavracija. Zadevna plavajoča naprava je na istem mestu zasidrana že leta, nikoli ni bila prestavljena in je trdno privezana z vrvmi, verigami in sidri. Plavajoča naprava nima motorja in pogonskega sistema. Poleg tega je priključena na vodovodno omrežje in omrežje električne energije, ima svoj naslov, telefonski priključek in zbiralnik odpadne vode.

10 S. Leichenich je s pogodbo z dne 1. februarja 2000 plavajočo napravo skupaj s pripadajočim pomolom in prostorom dala v najem družbi civilnega prava, ki je plavajočo napravo sprva uporabljala izključno kot kavarno/restavracijo, pozneje pa kot diskoteko. Od zneska najemnine se DDV ni obračunal, ker je po mnenju davčnih svetovalcev S. Leichenich šlo za dajanje nepremičnine v najem. Finanzamt Köln-Altstadt, davčni urad, pristojen za to območje, pa je pri nadzoru za leta od 2000 do 2003, obdobje, v katerem je bila S. Leichenich edina lastnica oddane stvari, ugotovil, da je šlo za dajanje premičnine v najem in da je zato treba obračunati DDV.

11 S. Leichenich je zato proti svojima davčnima svetovalcema pri Landgericht Köln vložila civilno tožbo za povračilo zneskov, plačanih iz naslova DDV. To sodišče je s sodbo z dne 9. decembra 2010 ob sklicevanju na sodbo Sodišča z dne 16. januarja 2003 v zadevi Maierhofer (C-315/00, Recueil, str. I-563) presodilo, da plavajoča naprava ni niti nepremičnina niti bistvena sestavina nepremičnine, ker ni trajno povezana s tlemi. V nekaj urah bi jo bilo namreč mogoče prestaviti, čeprav bi bila za to potrebna priprava in pomoč usposobljenega osebja. Zato naj bi šlo za premičnino, ki ne spada pod izjeme iz člena 13(B)(b) Šeste direktive.

12 Oberlandesgericht Köln, ki odloča o pritožbi zoper to sodbo, navaja, da najemna pogodba v skladu s svojimi določbami ni omejena na dajanje v najem plavajoče naprave s pomolom, ampak se nanaša tudi na vodno površino in pripadajoče zemljišče. Zato naj bi bila stalna in trajna uporaba plavajoče naprave in pomola nerazdružljivo povezana s posedovanjem vodne površine in pripadajočega rečnega brega. Stalna uporaba plavajoče naprave naj bi namreč trajno onemogočala vsako drugo uporabo vode, ki jo prekriva, zlasti javni prevoz. Z drugimi besedami, v skladu s to pogodbo naj bi bil v najem dan del reke in torej tal. Dajanje v najem plavajoče naprave in pripadajočega pomola, ki je določeno s pogodbo, naj bi torej nujno vključevalo posest in omogočanje uporabe vodne površine in zemljišča, ki sta bila pred tem s sporazumom z WSV dodeljena S. Leichenich.

13 Predložitveno sodišče poleg tega pojasnjuje, da se v skladu s pogodbo plavajoča naprava lahko uporablja le na določenem prostoru in da ni namenjena prestavljanju. Poleg tega naj bi bila že leta na istem mestu. To sodišče navaja tudi, da ker se z najemno pogodbo najemnikom za trajno uporabo plavajoče naprave omogoča uporaba tal in da ima plavajoča naprava telefonski priključek, druge priključke in celo zbiralnik odpadne vode, jo je na podlagi funkcionalnega pristopa mogoče šteti za zgradbo v smislu Šeste direktive, pri čemer je razumljivo, da takšna zgradba z vodno površino seveda ne more biti enako trdno povezana kot s kopnim.

14 Predložitveno sodišče se poleg tega sprašuje, ali je z vidika DDV treba razlikovati med dajanjem v najem dela nepremičnine, namenjenega plavajoči napravi, in dajanjem v najem dela,

namenjenega pomolu, ki je bil v skladu z določbami pogodbe uporabnikom dan v uporabo kot privez za plovila. Sprašuje se, ali je treba zadnjenavedeno storitev šteti za pomožno v okviru enotne pogodbe, ker naj bi bilo omogočanje uporabe pomola v celoti ali pretežno namenjeno dostopu do plavajoče naprave.

15 Oberlandesgericht Köln je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ti vprašnji:

„1. Ali je treba člen 13(B)(b) Šeste direktive [...] razlagati tako, da pojem dajanja nepremičnin v zakup ali v najem zajema oddajo v najem plavajoče naprave, vključno s pripadajočim privezom in pomolom, ki je namenjena izključno za stacionarno in trajno uporabo kot restavracija/diskoteka na razmejeni in natančno določljivi vodni površini? Ali je odgovor odvisen od načina povezave plavajoče naprave z zemljiščem ali truda, ki bi bil potreben za odstranitev pritrditev plovila?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje, prvi stavek, pritrdilen: Ali je treba člen 13(B)(b) Šeste direktive [...] razlagati tako, da se pojem ‚vozila‘, ki v skladu s sodbo Sodišča z dne 3. marca 2005 v zadevi C-428/02 [Fonden Marselisborg Lystbådehavn, Recueil, str. I-1527] obsega tudi plovila, ne more uporabiti za v najem oddano plavajočo napravo, ki nima lastnega pogona (motorja) in ki je bila dana v najem za izključno in trajno uporabo na določenem kraju, in ne za namene potovanja iz kraja v kraj? Ali je oddaja plavajoče naprave in pomola, vključno s pripadajočo zemeljsko in vodno površino, v najem enotna storitev, oproščena plačila davka, ali pa je z vidika davka na dodano vrednost morebiti treba razlikovati med oddajo v najem plavajoče naprave in oddajo v najem pomola?“

Prvo vprašanje in drugi del drugega vprašanja

16 Predložitveno sodišče v okviru prvega vprašanja in drugega dela drugega vprašanja, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13(B)(b) Šeste direktive razlagati tako, da pojem zakupa nepremičnin in dajanja nepremičnin v najem vključuje dajanje v najem plavajoče naprave s pripadajočim prostorom in pomolom, ki je s težko odstranljivimi privezi pritrjena na breg in rečno strugo, stoji na omejenem in določljivem prostoru na rečni gladini in je v skladu z določbami najemne pogodbe namenjena izključno trajni uporabi restavracije/diskoteke na tem prostoru. Sprašuje tudi, ali v teh okoliščinah dajanje v najem plavajoče naprave in pomola pomeni enotno storitev, ki je oproščena davka.

17 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso oprostitve iz člena 13 Šeste direktive samostojni pojmi prava Unije, ki jih je zato treba opredeliti na ravni Skupnosti, in da razlaga pojma dajanje v najem nepremičnine iz člena 13(B)(b) ni odvisna od razlage na podlagi civilnega prava države članice (zgoraj navedena sodba Maierhofer, točka 25 in 26 in navedena sodna praksa).

18 Prav tako je treba opozoriti, da mora Sodišče v okviru delitve pristojnosti med sodiščema Unije in nacionalnimi sodišči upoštevati dejanski in pravni okvir, v katerega je umeščeno vprašanje za predhodno odločanje, kakor je opredeljeno v predložitveni odločbi (sodba z dne 20. maja 2010 v zadevi Harms, C-434/08, ZOdl., str. I-4431, točka 33).

19 V skladu z dejstvi, ki jih je predložitveno sodišče ugotovilo v obravnavani zadevi, najemna pogodba ni omejena na dajanje v najem plavajoče naprave in pomola, ampak vključuje tudi pripadajočo vodno površino in zemljišče, pri čemer je uporaba plavajoče naprave in pomola nerazdružljiva od posedovanja teh ostalih elementov. Poleg tega je izključni namen najema uporaba plavajoče naprave in pomola kot restavracije/diskoteke.

20 Glede na te ugotovitve predložitvenega sodišča se položaja plavajoče naprave ne sme

preu?evati lo?eno, ampak ob upoštevanju njegove vklju?itve v prostor.

21 Ob upoštevanju teh dejstev je treba ugotoviti, da je del nad tlemi, ki so v postopku v glavni stvari zemljiš?e, nad katerim je na vodni površini plavajo?a naprava, nepremi?nina. Prav tako je nepremi?nina omejen del re?ne struge, ki je pod vodo in ga prekrivajo re?ne vode, na katerih je plavajo?a naprava (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Fonden Marselisborg Lystbådehavn, to?ka 34, in sodbo z dne 6. decembra 2007 v zadevi Walderdorff, C-451/06, ZOdl., str. I-10637, to?ka 19). Predložitveno sodiš?e navaja, da uporaba plavajo?e naprave trajno onemogo?a kakršno koli drugo uporabo voda, ki jih prekriva.

22 Plavajo?a naprava, del, ki je nad tlemi, in del, ki je pod re?no strugo, je celota, ki je predmet najemne pogodbe.

23 Iz predložitvene odlo?be je razvidno, da je plavajo?a naprava, ki nima pogonskega sistema, že leta privezana na tem delu reke. Na omejeni del re?ne struge je pritrjena s sidri in na breg privezana z verigami in vrvmi. Teh naprav za pritrditev plavajo?e naprave ni mogo?e z lahkoto odstraniti, to je brez napora in brez nezanemarljivih stroškov. V skladu s sodno prakso Sodiš?a ni nujno, da je objekt nerazdružljivo povezan s tlemi, da bi se za namen uporabe pravil o DDV štel za nepremi?nino (zgoraj navedena sodba Maierhofer, to?ka 33).

24 V skladu z dolo?bami najemne pogodbe, ki je sklenjena za petletno obdobje in iz katere ne izhaja volja strank, da naj bo uporaba plavajo?e naprave ob?asna in za?asna, se ta plavajo?a naprava trajno uporablja kot restavracija/diskoteka. Plavajo?a naprava ima poleg tega poštni naslov in telefonski priklju?ek ter je priklju?ena na vodovodno omrežje in omrežje elektri?ne energije.

25 Ob upoštevanju povezave med plavajo?o napravo in elementi, ki so del njenega prostora, ter tega, da je plavajo?a naprava s temi elementi pritrjena, zaradi ?esar je plavajo?a naprava dejansko del tega celotnega prostora, ter med drugim ob upoštevanju pogodbe, ki se nanaša izklju?no na trajno uporabo plavajo?e naprave v tem prostoru kot restavracije/diskoteke, in ob upoštevanju tega, da je plavajo?a naprava priklju?ena na razli?na omrežja, je treba celoto, ki jo sestavljajo plavajo?a naprava in elementi, ki so del prostora, v katerem je zasidrana, šteti za nepremi?nino, za katero se uporablja oprostitev iz ?lena 13(B)(b) Šeste direktive.

26 Evropska komisija je pravilno navedla, da je glede na cilj pogodbenih strank in na namen, ki sta ga dolo?ili za to plavajo?o napravo, za ti stranki z ekonomskega vidika vseeno, ali gre za objekt, ki je s tlemi trdno povezan, na primer s koli, ali za preprosto plavajo?o napravo, kot je ta v postopku v glavni stvari.

27 Ni mogo?e sprejeti argumenta nemške vlade, da je glavni cilj pogodbe najem plavajo?e naprave neodvisno od prostora, kjer je zasidrana, ker je ta prostor bistvenega pomena za zagotovitev rentabilnosti restavracije. Najemna pogodba in znesek najemnine sta bila v postopku v glavni stvari dogovorjena glede na to, kje plavajo?a naprava je, predvsem v bližini velikega mesta, zaradi ?esar je omogo?en lahek dostop do plavajo?e naprave/restavracije.

28 Poudariti je treba tudi, da je v skladu s predložitveno odlo?bo omogo?anje uporabe pomola namenjeno predvsem omogo?anju dostopa do plavajo?e naprave. Plavajo?a naprava tako skupaj z elementi, ki sestavljajo njen prostor, in sicer delom nad tlemi in delom pod njimi ter pripadajo?o vodno površino in pomolom, pomeni funkcionalno in gospodarsko celoto, najemna pogodba, ki vklju?uje vse te elemente, pa vklju?uje enotno storitev, v okviru katere je dajanje pomola v najem pomožno glede na dajanje plavajo?e naprave v najem. Zato se dajanje tega pomola v najem z vidika DDV ne sme šteti za lo?eno storitev.

29 Ob upoštevanju predhodnih ugotovitev je na prvo vprašanje in na drugi del drugega vprašanja treba odgovoriti, da je člen 13(B)(b) Šeste direktive treba razlagati tako, da pojem zakupa nepremičnin in dajanja nepremičnin v najem vključuje dajanje v najem plavajoče naprave s pripadajočim prostorom in pomolom, ki je s težko odstranljivimi privezi pritrjena na breg in rečno strugo, stoji na omejenem in določljivem prostoru na rečni gladini in je v skladu z določbami najemne pogodbe namenjena izključno trajni uporabi restavracije/diskoteke na tem prostoru. To dajanje v najem pomeni enotno storitev, ki je oproščena davka, ne da bi bilo treba razlikovati med dajanjem plavajoče naprave v najem in dajanjem pomola v najem.

Prvi del drugega vprašanja

30 Predložitveno sodišče v okviru prvega dela drugega vprašanja v bistvu sprašuje, ali plavajoča naprava, kot je ta v postopku v glavni stvari, pomeni „vozilo“, za katerega se uporablja izjema iz člena 13(B)(b), točka 2, Šeste direktive.

31 V skladu s sodno prakso Sodišča je treba pojem „vozilo“, ki je uporabljen v navedeni določbi, razlagati tako, da se nanaša na „vsa prevozna sredstva“, skupaj s plovili (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi Fonden Marselisborg Lystbådehavn, točka 44). V skladu s splošnim pomenom teh pojmov gre za sredstva, namenjena prevozu oseb ali blaga, in sicer za sredstva, ki se uporabljajo prav za ta namen.

32 Ta pristop k pojmu vozila, ki temelji na dejanski funkciji in uporabi zadevnega blaga, je potrjen s členom 38(1) in (3) Uredbe št. 282/2011, ki v zvezi z opredelitvijo vozila kot „prevoznega sredstva“ natančno poudarja, da gre za vozilo, namenjeno prevozu oseb ali predmetov, in da ne gre za vozila, namenjena za stacionarno uporabo. V tej uredbi, ki se v postopku v glavni stvari ne uporablja *ratione temporis*, so vseeno opredeljeni in pojasnjeni pojmi iz ureditve na področju DDV, ki se uporabljajo od začetka njene določitve.

33 Zato ni pomembna prvotna namembnost blaga, ampak njegova dejanska in trenutna funkcija. Prvotna namembnost tega blaga namreč kljub spremembi njegove dejanske uporabe ne more dokončno zagotoviti določene obravnave glede na pravila s področja DDV.

34 Kot pa je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, se plavajoča naprava v postopku v glavni stvari, ki je bila prvotno verjetno zasnovana za uporabo kot prevozno sredstvo, zadnjih 30 let ni uporabljala za ta namen in je bila v tem obdobju ves čas trdno privezana na istem mestu, in sicer na levem bregu reke Ren. Poleg tega pogodbeni stranki v skladu z določbami najemne pogodbe nista izrazili nobenega namena, da naj se ta plavajoča naprava v času trajanja pogodbe uporablja kot prevozno sredstvo, ampak sta ji namenili povsem drugo funkcijo. Te plavajoče naprave zato glede na pravila o DDV ni mogoče šteti za vozilo.

35 Ni mogoče sprejeti argumenta nemške vlade, da je delovanje plavajoče naprave/restavracije v postopku v glavni stvari primerljivo z delovanjem plovila/restavracije, ki opravlja kratka križarjenja po reki, kot je Ren ali Mozela, in ki vsekakor pomeni prevozno sredstvo. Celota, kot je ta v postopku v glavni stvari, in sicer plavajoča naprava ter pripadajoča prostor in pomol, je namreč nepremičnina, namenjena izključno ponudbi gostinskih in razvedrilnih storitev na natančno določenem kraju, medtem ko so plovila/restavracije, ki križarijo po rekah, vozila, namenjena tako opravljanju gostinskih kot tudi turističnih storitev. Zato položaja zadnjenavedenih plovil ni mogoče primerjati s položajem v postopku v glavni stvari.

36 Kot je Komisija pravilno navedla, je z vidika načela davčne nevtralnosti funkcija plavajoče naprave v postopku v glavni stvari primerljiva s funkcijo nepremičnine, ki se uporablja kot restavracija in se nahaja v neposredni bližini plavajoče naprave, vendar na kopnem. Zato je

restavracija/diskoteka, odprta na tej plavajoči napravi, gospodarsko primerljiva s podobnimi subjekti, ki se nahajajo v zgradbah, ki so povezane s tlemi.

37 Glede na te navedbe je na prvi del drugega vprašanja treba odgovoriti, da plavajoča naprava, kot je ta v postopku v glavni stvari, ni „vozilo“, v smislu člena 13(B)(b), točka 2, Šeste direktive.

Stroški

38 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališča Sodišča, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Člen 13(B)(b) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) je treba razlagati tako, da pojem zakupa nepremičnin in dajanja nepremičnin v najem vključuje dajanje v najem plavajoče naprave s pripadajočim prostorom in pomolom, ki je s težko odstranljivimi privezi pritrjena na breg in rečno strugo, stoji na omejenem in določljivem prostoru na rečni gladini in je v skladu z določbami najemne pogodbe namenjena izključno trajni uporabi restavracije/diskoteke na tem prostoru. To dajanje v najem pomeni enotno storitev, ki je oproščena davka, ne da bi bilo treba razlikovati med dajanjem plavajoče naprave v najem in dajanjem pomola v najem.

2. Taka plavajoča naprava ni vozilo v smislu člena 13(B)(b), točka 2, Šeste direktive 77/388.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.